

Historia ya Falsafa

58 Fenomenolojia ya Hegel ya Akili

Na Dkt. Arthur Holmes wa Chuo cha Wheaton

Unampataje? Ripoti niliyoipata mwanzoni kutoka kwa Robert Fitch hapa chini ni kwamba yeye ni mbaya. Baada ya Kant, baada ya yote, baada ya Kant, ikiwa mtu ni mbaya, basi inasikika kuwa ya ajabu. Ningefikiri baada ya Kant, kila kitu kingekuwa rahisi.

Lakini nilimshauri Bob kwamba ugumu si tafsiri. Alikuwa akiilaumu tafsiri. Nadhani ugumu ni aina ya mawazo.

Loo, msamiati mdogo kiasi, lakini unazoea hilo. Lakini mtindo wa mawazo. Unaona, Kant bado alihusika katika kile ambacho siku hizi kimejulikana kama kufikiri kwa mstari, akifuatilia mstari wa hoja, akijaribu kutambua dhana za msingi au dhana za kupita kiasi, dhana hizo zilizofichwa.

Na kisha katika lahaja, anachunguza tu mantiki ya hoja na kutafuta mahali ambapo hakuna mfuatano. Na umezoea aina hiyo ya kitu. Anachotumia kimsingi ni mantiki ya Aristotle inayohusika katika uhitimisho wa mstari, hatua kwa hatua.

Na hivyo unaweza kufuata hatua kwa hatua. Lakini huyo si Hegel, unaona. Hegel ni kama kupiga mbizi ndani ya bwawa la kuogelea na kujaribu kupata mwelekeo wako.

Namaanisha hivyo kwa sababu ni kama bwawa la kuogelea ambalo umepoteza mtazamo wa mzunguko. Unajaribu kupata ufahamu wa kile kilicho upande huu na kile kilicho upande huo. Unajaribu kujipata.

Lakini ili kufanya hivyo, lazima upate sehemu za marejeleo katika kila aina ya pande tofauti. Na kwa hivyo ni kana kwamba Hegel anachofanya ni kutua katikati ya kitu na kutuma vihisi pande zote, vekta, kujaribu kujikuta katika uhusiano na vitu vingine katika mazingira. Kwa hivyo ni aina tofauti ya uzoefu wa kusoma.

Kuiweka rasmi zaidi, kuiunganisha na kile tulichokuwa tukisema mara ya mwisho. Kant anajihusisha na mawazo ya kushawishi, akifuatilia uhusiano wa kimantiki kati ya maazimio. Mantiki yake ni ya maazimio.

Na kuhusu hitimisho la kimantiki kutoka pendekezo moja hadi jingine. Hegel hashughulikii na pendekezo. Anashughulikia dhana.

Anachambua dhana. Anafungua dhana. Ni mchezo tofauti wa mpira.

Hiyo ni kuchanganya sitiari baada ya kuwa kwenye bwawa. Lakini ni aina tofauti ya kufikiri. Unaona , mpangilio huo mkuu wa mfumo wake, ambao nilikupa katika umbo la muhtasari pamoja na nadharia yote ya moja, mbili, tatu, kinyume chake, usanisi.

Unaona, yote huanza na dhana ya dhahania zaidi, kiumbe. Kila kitu kingine kinajaribu kuchunguza dhana ya kuwa. Ifanye iwe thabiti zaidi.

Hapana. Unamaanisha nini, kuwa? Unaona. Ni kama Kant ametuambia kwamba kuwepo, kuwa, si kiashiria.

Sio dhana. Ambayo Hegel anajibu, ndivyo unavyofikiria. Nitakuonyesha.

Loo, inamhitaji kitabu kizima kutuonyesha. Na kisha baadhi. Unaona.

Ukweli mtupu wa kuwepo. Hapana, huenda hilo lisiwe kuwepo. Limetolewa tu, yaani.

Ukweli mtupu huo. Ukweli bila maana. Uwepo bila kiini.

Lakini hupati hilo katika Hegel. Unaona. Hegel, kama nilivyodokeza mara iliyopita, amerudi zaidi katika maadili ya Kigiriki katika suala hilo.

Unaona. Kwa sababu dhana ya kuwa imejaa kila aina ya athari. Anajaribu kuzitatua, kuzifungua.

Unaingiaje ndani ya dhana? Njia yake ya kuingia ndani yake ni kujizungusha, akijiuliza, vema, katika aina hii ya tafakari inayoelea kwa uhuru, nikisema kuwa, ni nini kinachokuja akilini mwako? Huh? Ndiyo. Kutokuwa. Kuwa au kutokuwepo, hilo ndilo swali, sivyo? Kama ni bora kuwa , unajua.

Kuwa, kutokuwa na uhai, ni au sio, sawa, je, ni hivyo? Kwa sababu ukiuliza kama mtu yuko au la , unamaanisha nini? Unamaanisha wakati gani ? Na mara moja unaanza kuona kuwa na uhai huo na kutokuwa na uhai huo, huku zikionekana kama kinyume , ama zinapingana pande zote mbili, zinachanganyikana unapofikiria kuwa. Kwa sababu katika chochote kilicho katika mchakato wa kuwa, ni kile ambacho hakikuwa, na si kile kilichokuwa, unaona. Ni kile ambacho hakijawa bado, lakini ni karibu hivyo, unaona.

Hakuna kitu kama uhai tuli katika ulimwengu wa mabadiliko. Na kwa hivyo unatambua kwamba kile ambacho hakipo kiko karibu kuwa. Na kile kilichopo kiko karibu kuwa hakipo.

Hii ndiyo asili ya kuwa, ambayo ni dhana halisi ya kuwa. Na kwa hivyo anachofanya ni kujaribu kufanya hilo liwe dhahiri zaidi. Na kisha una muhtasari hapo.

Anaendelea kupitia vipimo vingine vya dhana ya kuwa, si tu uthibitisho au hasi, bali ni kiasi gani, wingi, yote, baadhi, na kadhalika, lakini kisha kutoka kuwepo hadi kiini. Kwa sababu, ingawa juu juu, katika aina ya mantiki tuli, inaonekana kana kwamba kiini na kuwepo vinasimama dhidi ya kila kimoja. Ukweli kwamba viko ni tofauti na vile vilivyo.

Uwepo, unaweza kusema, hutangulia kiini. Hivyo ndivyo Sartre atakavyosema. Na Sartre anaachana na Hegel.

Kwa sababu kwa Hegel, hakuna uhai bila kiini. Ili kwamba ingawa dhana mbili katika dhahania zinasimama kinyume kama kinyume, katika uhalisia halisi, zinaungana. Unaona.

Na kwa hivyo analazimika kuhamisha mantiki yake hadi kwenye dhana halisi ya kuwa. Angalia anasema, dhana. Ndiyo, kuwa ni dhana.

Sio ukweli mtupu, usio na maana. Lakini dhana iliyojaa maana. Unaona.

Na kwa hivyo anaendelea kufanya kazi kwa njia hiyo. Kwa hivyo huu ndio mtindo wa mawazo, utaona, Bob. Na ukizingatia hili unaposoma, basi unakaribia zaidi kile anachofanya.

Na tutapata mifano ya hili tunapoendelea. Lakini kwa sasa, wacha nikusomee tu, ikiwa naweza kuipata, kipande kimoja kifupi kutoka kwa mantiki yake. Kutoka sehemu kuhusu kiini.

Na nadhani unaweza kuona anachofanya hapa. Inasema yeye, katika mafundisho ya dhana zinazopingana, wazo moja, tuseme bluu, linasimama kinyume na wazo lingine, si bluu. Hili lingine halitakuwa uthibitisho, kama njano, bali linawekwa tu katika hasi ya dhahania, si bluu.

Uhasi, katika asili yake, ni kitu chanya kabisa. Lakini upinzani usio na maana, usio na maana ni neno lake, upinzani usio na maana kati ya kile kinachoitwa dhana zinazopingana unaonyeshwa kikamilifu katika fomula kubwa ya sheria ya jumla. Kwamba kila kitu ambacho kina moja na sio kingine cha viambishi vyote vilivyo katika upinzani kama huo.

Kwa njia hii, kila kitu ni bluu au si bluu. Wewe ni bluu au si bluu. Mweupe au si nyeupe.

Njano au si nyeupe. Inaelimisha, sivyo? Unajua, ni tupu, ni upuuzi. Haikuambii chochote.

Imesahaulika kwamba utambulisho na upinzani wenyewe vinapingana na kwamba kuna kanuni ya utata. Lakini tofauti na fundisho hili la utata , anazungumzia dhana ya polarity. Ili ukipenda, kuwa na kutokuwa na uhai viko kwenye ncha mbili za mwendelezo.

Unaona. Na kwa kumaanisha, hii ni ufafanuzi sahihi zaidi wa upinzani polarity . Na kwa hivyo anazungumzia aina mbalimbali za polarity, si tu kuwa na kutokuwa na uhai, bali pia kuwa na kikomo na kutokuwa na mwisho, bora na halisi, moja na nyingi, za ulimwengu na maalum, mwonekano na ukweli, sababu na ukweli.

Unaona, hizi zinasimama katika mantiki tuli kama kinyume . Lakini kwa kweli, kila kitu kinashiriki katika pande zote mbili. Naam, tunaona hilo katika Hegel.

Mara tu baada ya mapumziko, tutasoma Whitehead. Nami nitawavutia tena kwa hili kwa sababu katika utangulizi wa kazi yake kuu, Mchakato na Ukweli, anasema kwamba ameathiriwa sana na FH Bradley, Mwingereza Hegelian, katika kukataa migawanyiko hii yote . Kwa hivyo kumbuka basi kwamba Whitehead utakayosoma, kama Hegel, inakataa migawanyiko hii na kufanya kazi na kitu cha dialektiki.

Na tofauti kubwa ni kwamba yeye si mtabiri wa kimaafizikia. Whitehead si mtabiri. Whitehead anahamisha mpango wa Hegelian kwenye msingi wa asili zaidi.

Unaona, kwa msingi wa uasilia zaidi katika suala la michakato ya asili ya mageuzi na maendeleo. Na vivyo hivyo vinaweza kusemwa kuhusu John Dewey, ambaye tutamsoma wiki moja baada ya Whitehead. Unaona, wote wawili walianza na mizizi yao ya kifalsafa katika utamaduni wa Hegelian na kisha wakahamia katika aina ya metafizikia ya uasilia.

Kwa hivyo kumbuka hili. Ni muhimu sana. Ukikumbuka mtaala wa kozi, utakumbuka kwamba kila kitu sasa kiko katika udhanaishi; nimeita karne ya 19 na 20 warithi wa Hegel.

Hiyo ni kweli kuhusu theolojia ya Whitehead na mchakato. Ni kweli kuhusu John Dewey na utendakazi wa Marekani. Ni kweli kuhusu uzushi wa Ulaya na udhanaishi.

Ni kweli kuhusu Umaksi. Na ni dialektiki hii ndiyo jambo muhimu. Sasa, kumbuka maana ya neno dialektiki.

Kwa kweli, dialego, kufikiria jambo fulani. Unaona, si kufuata mlolongo wa hitimisho, ni kufikiria jambo fulani. Uchambuzi.

Kwa hivyo kile ambacho mlahaja hufanya, aina hii ya mawazo, ni kufikiria kupitia dhana ya kuwa na kisha dhana tanzu zinazojitokeza katika mchakato kama vipengele

vya kuwa. Sawa. Je, hilo linasaidia kidogo? Tunatumaini, linakupa muktadha fulani wa kile unachofanya.

Sawa. Acha nitajie kitabu kingine ambacho ni muhimu. Huenda nimekirejelea tangu mwanzo.

Lakini ni kitabu kilichoandikwa na mmoja wa wahitimu wetu, Meryl Westfall. Na akilini mwangu ni mojawapo ya mambo yanayosomeka zaidi kuhusu Hegel. Kinaitwa Historia na Ukweli katika Fenomenolojia ya Akili ya Hegel.

Historia na Ukweli katika Fenomenolojia ya Akili ya Hegel. Westfall ina kitabu cha hivi karibuni kuhusu Falsafa ya Dini ya Hegel ambacho sijakisoma bado. Lakini hiki nimekiona kuwa cha msaada sana.

Sawa. Najiuliza, basi, kama kuna maoni yoyote kabla hatujaendelea? Maoni, maswali? Sawa. Je, kila mtu alipata nakala ya muhtasari wa Hegel kutoka mara ya mwisho? Hakuna mtu yeyote aliyepata? Kila mtu anayo.

Sawa. Kwa hivyo, hebu tugeuze mawazo yetu, basi, kwenye Fenomenolojia ya Akili au Geist. Neno, neno la zamani la Anglo-Saxon, mzimu, roho.

Nikisema, kumbuka anachomaanisha akilini, sjaribu kukejeli. Lakini tafakari kwa muda kwamba kwa akili au roho, marejeleo yake kuu si aina fulani ya dutu ya nafsi. Kwa sababu Hegel hafanyi kazi na dutu ya metafizikia.

Yake ni metafizikia ya mchakato. Hiyo ni tofauti muhimu inayoanzia zamani za kabla ya Sokrati. Pale unapokumbuka, baadhi yao walikuwa wakitafuta vitu vya msingi, kiini cha msingi, kisichobadilika.

Na nadhani metafizikia ya dutu kwa maana hiyo inaonyeshwa kwa ufupi na Parmenides. Na wengine wao walijali zaidi mchakato wa kuelewa na walichukua mchakato kuwa wa mwisho zaidi kuliko dutu isiyobadilika, Heraclitus. Unamkumbuka Heraclitus, ambaye hajawahi kuingia kwenye mto uleule mara mbili? Naam, ubadilishaji huo, kinyume hicho, kati ya mchakato na dutu kimekuwa nasi tangu wakati huo.

Lakini kwa ujumla, harakati ya kifalsafa iliyoanza na Descartes inazingatia vitu . Sasa hiyo inaweza kuwa ni kwa sababu ya ushawishi wa sayansi ya mekanika. Ambapo maada mara nyingi ilifikiriwa kama vitu visivyo na uhai.

Vijidudu vya kudumu, visivyobadilika, visivyogawanyika vya vitu visivyo na kitu. Naam, kwa dhana hiyo ya vitu visivyobadilika, huhamishiwa kwa urahisi kwenye dhana ya akili au roho kama sehemu isiyobadilika. Naam, nadhani ni sawa kusema kwamba Kant alilipa hilo.

Mojawapo ya mambo ambayo Kant alifanya ni, bila shaka, kupendekeza zaidi ya kwamba dhana ya dutu ni wazo letu. Ni dhana ya kibinafsi tunayoiweka juu ya vitu. Na Hegel hajali swali hilo.

Anapendezwa zaidi na akili-roho kama vile katika maana ya uhai wa ubunifu. Kwa maana ya fahamu inayoibuka na kujitambua. Roho ya ubunifu inayopitia kila kitu ili kupata wazo la Kimapenzi.

Kwa hivyo ikiwa tunajaribu kuelezea metafizikia ya Hegel, na tayari nimeielezea mara ya mwisho kwa njia kadhaa, lakini unaweza kuelezea kama dhana ya Kimapenzi. Ndiyo, dhana ya kila kitu hatimaye kuhusu asili ya akili au roho, lakini inaeleweka kwa maana ya Kimapenzi ya uhuru wa ubunifu unaojitokeza kote. Au ukipenda, ni dhana ya kimageuzi.

Ambapo kila kitu kinachoweza kuwa cha ubunifu kinaelekea kwenye udhihirisho kamili wa roho yake ya ubunifu. Uhuru wake wa roho. Na hivyo si tu kwamba mageuko ya kibiolojia yanaonekana katika maneno hayo, uhai, lakini pia ishara hiyo hiyo, mageuko ya kitamaduni yanaonekana katika maneno hayo.

Maendeleo ya kihistoria yanaonekana katika maneno hayo. Historia ya sanaa inaonekana katika maneno hayo. Historia ya dini inaonekana katika maneno hayo.

Uhuru wa roho unazidi kujitokeza katika imani za kidini, taswira, vitendo, na kadhalika. Kwa hivyo ni dhana potofu ya mageuko. Na dialektiki ni mantiki tu inayofuatilia mchakato .

Ndiyo, mantiki inayofuatilia mchakato. Imeelekezwa kwenye mchakato. Nadharia, kinyume cha nadharia, usanisi ni mchakato wa kutafakari, na ni mchakato wa uhalisia.

Unaona , mantiki ndiyo halisi . Ili mchakato wa kutafakari pia uwe mchakato halisi. Unalingana.

Naam, ni kwa kuzingatia hilo ndipo tumeona kwamba Hegel anahama kutoka kwenye nadharia kuu ya asili ya mantiki, ambayo ni aina ya mawazo ya kufikirika, hadi asili, ambayo ni udhihirisho wa mawazo usio na fahamu. Ukiwa na umbo hilo. Roho, ambayo huleta umbo la kufikirika na udhihirisho usio na fahamu pamoja katika kukuza fahamu.

Na anajali maendeleo ya kujitambua binafsi . Anajali maendeleo ya fahamu ya kijamii, kwa maana ya fahamu yako ya kijamii na ukuaji wa kujitambua kwa jamii, taifa, taifa. Na anajali maendeleo ya uhuru kamili wa kujitambua , kujitambua katika historia ya roho kamili, inayojumuisha yote.

Zote tatu. Ili kwamba ingawa ya kwanza inaonekana kama kipande cha saikolojia ya kujichunguza, inasomeka hivyo, na ya pili inasomeka kama kitabu cha maadili, unaona, ya tatu inasikika kama matibabu ya historia ya kitamaduni. Sanaa, dini, na falsafa katika ufunuo wake.

Hadi ufikie mwisho wa yote. Kama falsafa hapa chini, sanaa, dini, falsafa, kama falsafa ndiyo mchanganyiko hapa, je, kilele chake ni nini, mchanganyiko mkuu katika falsafa? Lakini falsafa ya Hegel. Unaona ? Ambapo katika kuchanua roho ya Wajerumani na utaifa wa Wajerumani na utamaduni wa Wajerumani, hatimaye unapata dhana hiyo ikieleweka wazi, ikiwa imefunuliwa kikamilifu.

Kwa hivyo kwa namna fulani, Hegel anaona falsafa yake si kama falsafa ya kukomesha falsafa zote, bali kama falsafa kila kitu ambacho baada yake ni mfululizo wa maelezo ya chini kwa Hegel. Unaona ? Ndiyo. Ndiyo, unaona, unafikia usanisi wa mwisho na maelezo, magurudumu yote ndani ya magurudumu lazima yafanyiwe kazi.

Lakini hakuna kitu baada ya usanisi wa mwisho. Sasa, unajua, unacheka, lakini hivyo ndivyo lahaja ya Hegel ilivyokuwa, hata ilipohamishiwa kwenye nadharia ya Marxist, ambayo iko katika msingi wa kimaada badala ya udhanifu. Unaona, mtazamo wa Marxist ni kwamba unahama kutoka kwenye nadharia ya ubepari hadi kinyume cha udikteta wa wafanyakazi hadi usanisi wa jamii isiyo na tabaka.

Nini kinafuata? Hakuna. Kwa sababu katika jamii isiyo na tabaka, umekumbatia mambo yote yanayopingana. Sasa haina tabaka; sasa hakuna mzozo wa kitabaka, hakuna lahaja iliyobaki.

Na hivyo ndivyo mwisho. Huo ndio milenia. Unaona ? Kwa hivyo huu ndio matumaini ya mageuzi ya karne ya 19.

Na hapa ndipo matumaini ya mageuzi ya karne ya 19 yalipotoka, Hegel. Hapa ndipo yalipotoka. Naam.

Kama tunaweza kutatua upinzani wote wa lahaja, basi tumefanikiwa. Sawa, kwa hivyo hiyo ndiyo picha ya jumla, na tunataka kuangalia kwa undani zaidi baadhi ya mambo ndani yake. Kinachoendelea ndani ya roho ya kibinafsi ni uhuru wa taratibu.

Tulisema huu ulikuwa ni ufunuo wa uhuru. Kuachiliwa polepole kwa sababu kutoka kwa hisia. Kuachiliwa polepole kwa sababu kutoka kwa hisia.

Sasa hiyo ndiyo aina ya dhana potofu anayojali. Sasa, kwa nini uhuru huu wa akili kutoka kwa hisia? Kwanza, ni wazi hatakuwa mtetezi wa empiricism. Kwa nini isiwe

hivyo? Naam, kwa sababu empiricism, kama Plato alivyotambua, ni ulimwengu wa mabadiliko.

Na kama tunachojaribu kufanya ni kuendelea kuelekea dhana isiyobadilika, usanisi mkuu, unaona, basi katika uchambuzi wa mwisho, mchakato wa mabadiliko hautawaliwi na hisia . Unatawaliwa na chanzo cha umbo, mpangilio, na kisichobadilika. Na kwa hivyo, Hegel, inaeleweka, ana nia ya kuona akili ikiachiliwa kutoka kwa utumwa wake wa hisia.

Na hilo linafikia kilele chake, unaona, wakati katika sanaa, oh ndio, unafanya kazi kwa ubunifu na nyenzo za hisia. Unaona, akili inafanya kazi kweli, na hasa ikiwa wewe ni mtu wa mapenzi, kwa ubunifu, si kwa utumwa, unafanya kazi na nyenzo za hisia. Na katika dini, hata zaidi.

Na katika falsafa, ndio. Hapo ndipo unapopata uhakika zaidi. Ndiyo.

Mawazo mengi halisi huja katika falsafa. Unaona ? Kwa sababu mawazo hushughulika na dhana, si na vitu vya hisia. Kwa hivyo hiki ndicho anachokitafuta.

Kuepuka kile ambacho ni tuli, cha kufikirika, na ukuzaji wa zege . Sasa, anaposhughulika na hili, kumbuka kwamba lenzi ambayo anaona vitu kwenye skrini hii kubwa ni lenzi ya kujitambua kwetu. Sawa? Kwa hivyo anachofanya katika uzushi huu, kumbuka uzushi ni maelezo, kile ambacho amejihusisha nacho wakati mwingine ni uigaji.

Igizo la kuigiza. Maelezo ya huruma. Anaingia katika tafakari, hisia za mtu binafsi katika hali anayoelezea.

Kuingia ndani yake kwa huruma, si kusimama nje kuelezea tabia. Lakini kuingia ndani ili kunasa jinsi ilivyo katika fahamu inayoibuka. Unaona ? Fenomenolojia, tutaona inapoendelea hadi karne ya 20, inahusika na miundo ya fahamu zetu duniani.

Unaona ? Anajaribu kufuatilia muundo wa lahaja wa fahamu zetu duniani. Hajaribu kushughulikia fahamu katika uondoaji kutoka kwa ulimwengu. Hilo lilikuwa kosa la Descartes, kujifungia katika chumba chenye joto la jiko la vitu vyote na kuuliza kama ulimwengu upo.

Unaweza kuelewa kwa ufupi kiasi gani? Unaona ? William Temple, ambaye alikuwa mwanafalsafa wa Hegelian nchini Uingereza, alikua Askofu Mkuu wa Canterbury miaka ya 1940. Ana sura katika moja ya vitabu vyake yenye kichwa cha habari cha Descartes kuhusu faux pas. Faux pas yake ilikuwa kujifungia chumbani na kujiuliza kama kuna kitu kilichokuwepo.

Huwezi kufikiria Descartes akichoma jiko ili lipate joto huku akijiuliza kama mwili wake upo? Unajua, kujipinga kwa dhahania. Lakini, hapana, wasiwasi uko kwenye miundo ya kiumbe mwenye fahamu. Angalia neno kiumbe.

Unaona dhana ya kuwa. Kile ambacho ni kiumbe, hufunuliwa kupitia kujitambua kwetu. Kwa hivyo unaangalia kiumbe chetu kinachojitambua duniani, kuhusiana na .

Sasa, unaona, kulikuwa na tabia huko nyuma katika karne ya 17 na 18 kwa mtu huyo kuchukuliwa kama Robinson Crusoe. Robinson Crusoe alikuwa mwanafalsafa wa kijamii. Hakuwa mwandishi wa hadithi za watoto tu.

Alichokuwa akiandika kilikuwa kipande cha kejeli ya kijamii alipoandika Robinson Crusoe. Katika maandishi yake ya kifalsafa zaidi, Daniel Defoe anachoandika ni mtu aliyetengwa, anayetawaliwa na akili, anayejitegemea, anayeishi peke yake kwenye kisiwa chake na mbuzi wake na walinzi wake. Sivyo? Na hahitaji wengine.

Ana uwezo wa kuileta asili chini ya utawala wa akili na kujipatia riziki. Wakati washenzi wanapokuja, hujitenga nao hadi awaone wanakaribia kupika chakula cha jioni Ijumaa. Kwa hivyo anamwoko Mwanadamu Ijumaa, lakini anamweka katika utiifu hadi atakapokuwa na busara ya kutosha ili waweze kuingia mkataba wa kijamii.

Wanamaji wa Kihispania wanapokuja, hujiepusha nao. Hawana mantiki. Wanamaji wa Uingereza wanapokuja, ni hadithi nyingine.

Wanaingia mkataba wa kijamii na kurudi Uingereza kwa meli. Lakini Defoe alijua anachokuwa akifanya. Mtu huyo ni kisiwa kilichotengwa, kinachojitegemea, sivyo kwa Hegel.

Hakuna kitu kama mtu binafsi aliyetengwa. Hata kujitambua hakupo peke yake. Unaona, anavutiwa na miundo ya fahamu zetu duniani.

Hakuna kiumbe kingine duniani kwa ajili ya mtu binafsi. Laiti Hegel angeandika Robinson Crusoe nyingine kuelezea hili. Ingekuwa bora kidogo kuliko uzushi wangu, sivyo, Bob? Labda unapaswa kufanya hivyo.

Naam, anaanza na roho ya nafsi. Na ukiwa na muhtasari, unaona kwamba ulimwengu wa roho ya nafsi au ya mtu binafsi huanza na nadharia inayohusiana na ufahamu wa hisia. Sasa, utaona, ufahamu wa hisia si sawa na kujitambua.

Ufahamu wa hisia ni kitu ambacho, kwa kweli, mnyama anacho. Kwa kweli, kiwango hicho cha lahaja huendelea tu kutoka mwisho wa kinyume kikuu kuhusu maumbile yanayoshughulika na viumbe vilivyofanya kazi hadi maelezo ya fiziolojia, ambayo fiziolojia hutoa ufahamu kwa upande wa maisha ya wanyama. Kwa hivyo ufahamu

wa hisia ni sehemu tu ya usanisi katika maumbile ambayo sasa inakuwa nadharia ya kinyume kipyaa.

Ufahamu wa hisia umejikita katika michakato ya kibiolojia ya ubongo na ufahamu wa hisia. Lakini ufahamu wa hisia ni ufahamu tu wa mwingine. Ufahamu wa mwingine.

Na hiyo inasimama kinyume na ufahamu wa nafsi yako. Ufahamu wa hisia, ufahamu wa nafsi. Lakini huna akili, roho, sababu inayofanya kazi, huru, hadi ufahamu huo wa nafsi unaposhughulika na ulimwengu wa ufahamu wa hisia utakapofikia uhuru wake katika ulimwengu huo wa ufahamu wa hisia.

Na kwa hivyo sio tu kujitambua pekee, bali ni kujitambua kazini, kwa kutafakari, kwa busara, kwa uhuru, kwa ubunifu, kufanya kitu cha kuunda ulimwengu wa ufahamu wa hisia. Na hiyo ndiyo njia ya kuingia katika roho ya uhalisia, katika kuzungumza kuhusu sheria na utaratibu katika jamii. Kwa sababu sheria na utaratibu ni nini? Lakini kazi ya akili kuagiza ulimwengu wa ufahamu wa hisia.

Unaelewa mabadiliko? Sasa, katika mkusanyiko huu una vipande viwili vilivyochukuliwa kutoka sehemu inayohusu roho ya kibinafsi. Moja ni mtumishi mkuu, na nyingine ni fahamu ya uimara, ya kutilia shaka, na isiyo na furaha. Ni nini kinachoendelea katika chaguzi hizo? Naam, nadhani kwa kuzingatia nilichosema, tayari unaweza kutabiri kinachoendelea.

Kipande cha mtumishi mkuu kinajulikana. Unakipata kikirejelewa tena na tena . Dhana ya kutengwa inatokana na hili.

Dhana ya kutengwa ilikuwa ikifanya kazi katika watetezi wa udhanaishi wa awali, ikifanya kazi katika Marx na Engels, na hata katika harakati za usahihi wa kisiasa leo. Unaona, ikidai usahihi wa kisiasa ili kushinda kutengwa kwa vikundi vya wachache. Dhana ya kutengwa.

Tutagundua katika Sartre kwamba tunarudi kwenye hili. Kimsingi, kinachohusika ni ukweli kwamba mtu mmoja anafikia tu kujitambua katika uhusiano na mwingine. Unaona ? Unafikia tu kujitambua katika uhusiano na mwingine .

Kwa hivyo, ukipenda, hii ni fenomenolojia ya kujitambua kunakojitokeza. Ni maelezo ya huruma ya kile ambacho bwana hupitia, kile ambacho mtumishi hupitia, kile wanachopitia kuhusiana na kila mmoja. Unaona, hata kwa maana ya maneno bwana na mtumishi, hakuna kitu kama bwana ambaye hana mtumishi.

Yeye si bwana ikiwa hana bwana. Hakuna kitu kama mtumishi ikiwa hana bwana. Unaona ? Yeye ni nani? Hajui.

Hayupo kazini. Kwa hivyo utambulisho wa mtu unategemea uhusiano huo. Utambulisho wa mtu unategemea uhusiano huo.

Lakini kwa ishara hiyo hiyo, hakuna kitu bila kitu. Hakuna kitu bila kitu ambacho ni kitu chake. Hizi ni maneno ya uhusiano.

Hizi ni polari. Haya basi. Polari.

Na dialektiki ndiyo anayofuatilia, dialektiki ndani ya polarity hii. Nafsi iliyotengwa huwa haijakamilika kila wakati. Tunapaswa kuiona nafsi ya mtu binafsi ikihusiana na nyingine.

Sasa, ili kufikia utambulisho wa kibinafsi, yule anayesimama kinyume na mwingine anafikiri lazima amfute mwingine, anamkataa mwingine. Mimi ndiye bwana. Ndipo mtumishi anapoendelea kumfanya bwana amtegeme kabisa.

Sasa bwana ni nani? Unaona, kujiangamiza , kujipinga katika kuthibitisha kwamba mimi ndiye bwana peke yangu, kwa sababu ili kuwa bwana, lazima niwe na mtumishi ninayemtegemea, ambaye basi ni bwana. Kuna kujipinga mwenyewe kunakohusika. Uhusiano wa Bwana na mtumishi.

Ili niweze kujihakikishia, nakataa nyingine, lakini kwa kufanya hivyo, nakataa mwenyewe. Sasa kwa kuwa neno kukataa linatumika sana katika Hegel na katika fasihi kuhusu Hegel. Inamaanisha tu kwamba kuna kinyume.

Kinyume cha nadharia kinapinga nadharia. Ni kinyume. Neno la Kijerumani ni Aufheben.

Ambayo ina maana, kihalisi, kama unavyoweza kutafsiri, kuwa nayo. Kuwa nayo. Umekuwa nayo.

Unaikataa. Umemaliza nayo. Tasnifu inafanya hivyo kwa kinyume chake.

Kinyume chake hufanya hivyo kwa nadharia. Lakini kisha, polepole, utegemezi wao huanza kujitokeza. Bwana anajiona kama huru.

Mtumishi ni tegemezi. Bwana ni vile alivyo kwa ajili yake mwenyewe. Mtumishi ni vile alivyo kwa ajili ya mwingine.

Lakini bwana anajitegemea tu kupitia utegemezi wake kwa mwingine. Na mtumishi katika utu wake kwa ajili ya mwingine anafikia si utegemezi wake tu bali pia kitu cha uhuru . Yeye ni kwa ajili yake mwenyewe jinsi alivyo.

Unakumbuka filamu za Upstairs Downstairs? Je, ni za kabla ya enzi yako? Inaonekana wazi, lazima ulikuwa. Ilikuwa ni tukio la Edwardian huko Uingereza ambapo familia ya kifalme ghorofani ilikuwa na watumishi wa familia ghorofani, ambao mhudumu wa wahudumu alitofautiana nao. Kwa hivyo wakati watu mashuhuri wa Ulaya walipokuja kula chakula cha jioni, walitaka kukutana na mhudumu wa wahudumu.

Unaweza kufikiria? Unaona , mnyweshaji huyo, akiwa mtumishi wa bwana wake, alikuwa amefikia utambulisho mkubwa kiasi kwamba mtukufu alitaka kukutana naye. Hangeweza kufanya hivyo peke yake. Na bwana hangeweza kuwa bwana kama alivyokuwa bila mtumishi.

Tukio la mwisho katika mfululizo huo lilikuwa la mchanganyiko wa furaha sana ambapo mtumishi, mnyweshaji, ni mgonjwa sana kiasi kwamba analazimika kustaafu na kulipwa pensheni, na bwana anaenda na kukaa kando ya kitanda chake kwenye orofa ya chini, na wanazungumza kama marafiki wa zamani. Na vikwazo vimetoweka. Na kuna uhusiano, mchanganyiko ambao umepatikana.

Sasa, sijui kama mwandishi Upstairs Downstairs alikuwa amesoma Hegel, lakini hakika ilisikika kama hivyo kwangu. Uhusiano wa Bwana-mtumishi. Utegemezi , unaona, si suala la watu binafsi kuwa tegemezi.

Sio suala la ubinafsi kumaanisha uhuru. Hilo ndilo linalovunja ndoa kutokana na maendeleo, naogopa, ya baadhi ya vipengele vya harakati za ufeministi, kwa sababu harakati za ufeministi zimejaribu kupata uhuru badala ya kutegemeana. Wamejaribu kuepuka utegemezi na wamejitahidi kupata uhuru badala ya kutegemeana.

Na imekuwa tatizo kubwa katika jamii yetu. Nadhani tunapaswa kushinda utegemezi kupita kiasi, lakini si katika uhuru usiowezekana. Hiyo ndiyo dokezo la ubinafsi la karne ya 18.

Ni kutegemeana ambapo kitu hicho kinakusanyika, usanisi. Naam, unapata aina hiyo hiyo ya picha katika fahamu ya stoic, yenye shaka, na isiyo na furaha. Stoic, hiyo ndiyo hatua ya nadharia, kwa sababu stoic katika uhuru wa mawazo yake anadai uhuru wake wa mambo yote ya nje.

Unakumbuka mtazamo wa stoic? Katika uhuru wa akili yangu, mimi sijihusishi na chochote kinachoweza kutokea kwa mwili wangu. Unamkumbuka Epictetus, mtumwa ambaye bwana wake alivunja mguu wake? Aliukubali kwa uthabiti. Sawa, kwa hivyo kuna hatua ya nadharia, stoic.

Mwenye shaka hupeleka uhuru huo mbali zaidi. Mwenye shaka hupuuza uhalisia wa mwingine katika mawazo yake. Humfukuza.

Anamtendea kwa njia isiyoeleweka. Lakini basi, hilo linatoka wapi? Unahama kutoka kwa kitu cha aina ya stoic hadi kitu cha aina ya shaka, ukimkataa mwingine kabisa, hadi kwenye fahamu isiyo na furaha. Huyo ni mtu aliyetengwa na nafsi yake.

Ndiyo, kwa sababu katika kumkana mwingine, ninakana utambulisho wangu mwenyewe katika uhusiano na mwingine. Na kwa hivyo mtu mwenye shaka, ambaye hajui chochote kuhusu chochote katika uhusiano na yeye mwenyewe, atakuwa fahamu kubwa isiyo na furaha. Inanifanya nifikirie kwamba Hegel lazima alifundisha wanafunzi wa shahada ya kwanza katika hatua fulani.

Kwa sababu nadhani hilo ni jambo ambalo sote tunaliona, unaona. Mtu ambaye, kwa muda, anaingia katika hatua fulani ya kutilia shaka katika mchakato wa kukua, hupata kutoridhika sana ndani. Kwa sababu hakuna utambulisho unaohusiana na kile kilichopo.

Sisi si watu waliotengwa katika chumba chenye ombwe, katika chumba chenye jiko lenye joto, bali katika uhusiano kwa wengine. Sawa? Kwa hivyo hiyo nafsi iliyogawanyika, basi, nafsi isiyokamilika, ni fahamu isiyo na furaha. Basi, usanisi, ndani ya roho ya kibinafsi ni roho yenye mantiki kweli.

Sababu inayozidi kutazama tu ulimwengu wa hisia na nyingine, inazidi kutafakari tu utambulisho wake huru, na inakuwa kiumbe kinachotafakari na chenye mantiki kinachoshughulikia mpangilio wa ulimwengu ambao tunahusiana nao. Ikiwa kuna uhuru kwa Kant, daima itakuwa uhuru ndani ya mfumo wa sheria. Sio uhuru wa kufanya chochote hata kidogo, chochote unachotaka.

Ni uhuru ndani ya mfumo wa sheria. Huo ndio uhuru wa kimantiki. Na hiyo ni kwa sababu hakuna kitu kama kuwepo bila kiini.

Kwa sababu kuna muundo wa nembo unaozunguka katika kiumbe chote. Kwa hivyo lazima uwe na mtu binafsi katika uhusiano na mwingine, katika muundo wa kisheria. Je, hilo linasaidia kuelewa kinachoendelea? Maoni? Lazima nikuache ufungue vipengele vya kina zaidi vya lahaja ya uhusiano wa bwana-mtumishi, lakini nadhani ukiweza kuona kinachoendelea, unaweza kukifungua vizuri .

Sawa? Kisha maneno machache kuhusu roho ya upendeleo. Roho ya upendeleo. Na hapa unaona utatu unahama kutoka kwa dhana dhahania ya sheria.

Sawa? Dhana ya sheria, baada ya yote, ni dhahania. Kwa kinyume chake, kinachoshughulikia masuala ya dhamiri na maadili ya mtu binafsi. Sheria katika dhahania, kwa uhalisia zaidi.

Kwa ujumuishaji wa maadili ya kijamii, utaratibu wa kijamii. Kama ninavyosema, sheria katika dhahania hutoa muktadha wa kushughulika na uhuru. Sheria katika dhahania ni utawala wa akili.

Ni dhana ya Kantian kuhusu wajibu wa wote. Na lazima ukubali kwamba dhana ya Kant kuhusu wajibu ni dhahania, dhahania sana. Sheria katika dhahania inahusiana na haki.

Haki za binadamu zinachukuliwa kama kitu kisicho na upendeleo. Kimejikita katika uhalisia . Hakika, huo ndio ufupisho.

Lakini lazima ufungue dhana. Lazima ufungue dhana. Na unaanza kufanya hivyo unapoacha dhana hizo za jumla kuhusu sheria na haki.

Kwa maswali ya ufahamu wa mtu binafsi. Kutoka kwa kitu kama sheria, ambacho ni cha upendeleo kabisa. Kwa kitu kama dhamiri, ambacho kiko ndani kabisa.

Ni mtu wa kibinafsi sana kwa maana ya ndani. Kuanzia kuzungumzia wajibu usio na upendeleo hadi kuzungumza kuhusu fahamu zangu mwenyewe. Sasa, bila shaka, Kant anafanya kazi na vyote viwili.

Kutenda kwa hisia ya wajibu. Yake ni kama falsafa ya hisia ya maadili. Na pia ni mojawapo ya haki na wajibu usio na upendeleo.

Nadharia na kinyume chake. Lakini Hegel anajaribu kufanya ni kuwaunganisha hawa wawili katika ujumuishaji wa maadili ya kijamii. Kushughulikia mpangilio wa kijamii.

Unaona, hapo ndipo anapopiga hatua kubwa mbele. Angalau hatua kubwa zaidi ya watangulizi wa Kant na Kant. Kwa sababu rahisi kwamba watangulizi wa Kant na Kant mwenyewe waliwafikiria watu binafsi kama watu huru.

Mawazo ya haki za mtu binafsi kama sehemu ya mwisho ya marejeleo. Nadharia ya Robinson Crusoe. Kwa upande mwingine, Hegel anaona watu binafsi wakifikia mantiki tu katika uhusiano.

Na kwa hivyo, ni jambo gani la msingi zaidi? Taasisi ya mtu binafsi au ya kijamii ? Naam, bila shaka, muundo wa kijamii. Mahusiano yaliyopangwa. Ambayo ndiyo tunayomaanisha kwa taasisi ya kijamii.

Muundo unaoongozwa na sheria wa mahusiano kati ya watu binafsi. Taasisi ya kijamii. Na hivyo, katika uundaji, anaona inazidi kuwa dhahiri zaidi.

Ni katika miundo ya kijamii ndipo tunapoishi maadili yetu. Ni katika miundo ya kijamii ndipo tunapopaswa kutenda kwa busara. Hapo ndipo utawala wa sheria unapohusika.

Na kwa hivyo, ana mengi ya kusema kuhusu familia. Na ikiwa muundo wa kijamii unatawala zaidi ya mtu binafsi katika suala la uthabiti na kiwango cha maendeleo, hakubali sana talaka. Kwa kweli, anapinga sana talaka.

Na ni hapo katika muktadha huo ambapo anazungumzia kuhusu serikali. Na falsafa yake ya kisiasa inaanza kujitokeza. Na anataka kusema kwamba tunapata ufahamu wetu binafsi, uhuru wetu binafsi, ukiongezwa katika muktadha wa uhuru wa serikali.

Ndiyo, unaweza kusema, ukipenda, kwamba una uhuru mkubwa zaidi ndani ya ndoa kuliko nje yake. Na una uhuru mkubwa zaidi ndani ya serikali kuliko katika ulimwengu fulani wa anarchist. Unaona.

Na bora kwa serikali, kwa kadiri anavyohusika, ni aina fulani ya serikali ya kikatiba ambapo uwakilishi hautoki tu kwa watu binafsi waliokusanywa kulingana na msongamano wao wa watu, lakini uwakilishi unatoka katika makundi tofauti ya kijamii, kutoka kwa amri tofauti za kijamii, miundo, kutoka kwa mashirika, kutoka kwa mali, na pia kutoka kwa manispaa. Kwa sababu roho hupata uhuru wake wa kujieleza katika uhuru wa makundi hayo, na pia kwa mtu binafsi. Lakini mfano kamili wa roho kamili ni serikali.

Udhihirisho kamili wa uhuru ni uhuru wa dola. Na ni kwa njia hiyo falsafa yake ya historia inakua. Kwa sababu ikiwa kuibuka kwa taifa-dola, ambalo lilikuwa jambo la Ulaya ya karne ya 19, ikiwa kuibuka kwa taifa-dola ni udhihirisho unaokua wa uhuru wa roho kamili, basi harakati hizo za utaifa zinawakilisha kazi ya majaliwa ya kimungu, kama anavyoielewa, katika historia.

Unaona. Na taifa-dola linawakilisha kile ambacho uaminifu wetu wa hali ya juu unastahili. Na kuna mizizi ya kifalsafa ya utaifa wa karne ya 19.

Ni katika muktadha huo ambapo Mjerumani wa Uingereza FH Bradley aliandika insha niliyoirejelea kuhusu kituo changu na majukumu yake. Unaona, jukumu langu ni kutimiza matarajio ambayo jamii ina kwangu. Jukumu langu, linalozidi kila kitu kingine, ni kwa familia yangu, na zaidi ya hayo kwa taifa langu, unaona, na zaidi ya hayo kwa ukamilifu, kwa Mungu.

Naam, hii inaathiri mtazamo wake kuhusu mambo kama vita. Kwa hivyo anazungumzia vita kama dhihirisho, kama usemi wa roho ya taifa, wa uhuru wa serikali. Vita ndivyo vinavyosaidia kukuza roho ya taifa.

Na nadhani ni katika msisitizo huo wa Hegelian ambapo unaona shairi maarufu la Tennyson kuhusu Vita vya Crimea, The Charge of the Light Brigade. Unalifahamu? Nakumbuka ilinibidi kulikariri shuleni nikiwa mtoto, na silikumbuki lote. Lakini The Charge of the Light Brigade ilikuwa mojawapo ya makosa ya kijinga ya kimkakati ambapo wapanda farasi walishambulia moja kwa moja kwenye mizinga ya Warusi.

Kwa hivyo inaenda kama hii, mizinga upande wa kushoto kwao, mizinga upande wa kulia kwao, ilisikika na kunguruma, ingawa walijua mtu fulani alikuwa amefanya kosa. Unajua, na imechukuliwa kama kitu kitukufu zaidi katika historia ya kijeshi kwa sababu inaonyesha roho ya taifa. Kosa moja kubwa la kijinga, unaona.

Ndiyo, huo ndio mtazamo wa Hegelian. Naam, nilisema kwamba kutoka kwa falsafa ya Hegelian kuliibuka baadhi ya mambo yaliyokithiri ya takwimu, hasa ufashisti wa Italia katika karne ya 20. Sawa, na una vipande kadhaa katika mkusanyiko unaoshughulikia falsafa yake ya historia, na utaweza kuelewa kinachoendelea katika hilo kwa urahisi.

Sawa, swali, toa maoni. Unaona jinsi inavyoendelea, jinsi inavyoendelea? Huu ni mchoro unaofanana na utafiti, na mkusanyiko unakupa undani katika sehemu zilizochaguliwa. Sawa basi, Jumatatu, tutashughulikia roho kamili, ambayo itajumuisha kuingia katika falsafa yake ya dini.

Na hilo litahitimisha muda wetu na Hegel.